לענין לירוף טומאה. כדמפרש וחיל דבפסח תליא מילתא בשיעוריה: **וכשאר ימות השנה מיכא פלונתא.** חילוק בין מקפיד לשאינו מקפיד והייט דתנא סיפא "אם מקפיד עליו": **דליכא פחות מכביצה אוכלין דנגעו בשני בצק.** הדבוק בעריבה ונגעה בהן טומאה ואימתי והדר נגעו בהן אוכלים מהורים: **בפסח.** דאיסור חמץ מחשבו ועושהו חשוב הוחיל וכזית החכר להיתקבל לענין איסור חמץ דלא בטיל לגבי עריבה כדתניא ריש"א, השתא לענין טומאה נמי לא בטיל לגבי עריבה ומצטרף להשלים לכביצה ותע"ג דאין מקפיד עליו ומטמא אם חריס: **בשאר ימות השנה.** דליכא למימר איסורו חישובו, בקפידא תליא מילתא אם מקפיד עליו מצטרף דתשיב אוכלא הוחיל וסופו ליטלו: **וכן לספלות נמי עריבה לעריבה.** תליא נמי בשיעורא ולא שיעורא, בפסח אם מקפיד עליו קאי אשאר ימות השנה כגון דאימתי וקא ממכיל לה וקאמר דבפסח הוחיל וכזית עוכר עליה ובדפעת איסורו חישובו דעל כרחו לריך ליטלו וחייב דלא הוי בעריבה ואפי' אינו מקפיד עליו (ה) **אבל בשאר ימות השנה.** בין מרובה בין מועט בקפידא תליא מילתא: **וכן לפוריד מומאה לעריבה.** על ידי בלוך זה תליא נמי בימות הפסח בשיעורא ולא שיעורא, ואם מקפיד עליו אשאר ימות השנה קאי: ה"ג והיכי דמי כגון דנגע שרץ בהאי בלוך: **בפסח.** דכזית איסורו חישובו חייב ולא הוי בעריבה ולא נחתא לה שום טומאה לעריבה ואפילו אין מקפיד עליו ובפחות מכזית, כי אינו מקפיד עליו לא (ג) **ובשאר ימות השנה.** אם מקפיד עליו אפילו בפחות מכזית תוקן: **ואם רולם סוף בקיומו הרי הוא כעריבה.** והוי כאלו נגע שרץ בעריבה ממש: **מתני' בצק הפרש.** שאין ניכר אם החמיץ אם לאו שמשונה הוא בחרס הזה שיש לו חזיזים ואינו ניכר אם שומע אם לאו אחין אדם עומד על בירורו ועל דעתו לישנא אחרינא בלוך החרס קשה כחרס ואינו ניכר שהחמיץ ר"ל הכסיפו פניו ואין סידוק לחמיץ: **אם יש ביולא בו שפפין.** אם יש מיסה אחרת שנילוסה בשעתה וכבר החמילה: **גמ' מפגדל טיגא לעכרים.** דהייטו מיל: **לנבל ולספלא כו'.** משום דרבי אבהו אמר ריש לקיש נקט לה: **לנבל.** המנבל מיסת אחרים בשכר וכלי בעל הבית ממלאים, עד תרבע מילין הטריחוהו חכמים ליכך למקוה לטבול כליו וכן לספלה אם מהלך אדם בדרך וכא עת לנון ולהתפלל אם יש בית הכנסת לפניו ברחוק תרבע מילין הולך ומתפלל שם ולן שם וכן לנטילת ידיים לאכילה אם עתיד למצוא מים לפניו בד' מילין הולך לשם וטובל אם ידיו: **ר' מייבו אמרה.** דלא מילתא משמיה דריש לקיש ולא ר' אבהו אמרה: **ותרבעה מילי אמר רב.** לשיעור תרבע מילין היינו תנא וחדא מוסיף(ג): **ומאי מיא עבוד.** שיעור עבוד של עור רך המטמא כשכר כגון הרך דתשיב בהעור והרוטב תרבע מילין הוא לבטלו מעברת בשר מחמת שיבודו: **כולן.** כל אלו שמנו חכמים בהעור והרוטב שעורותיהן מטמאין כשכרן מפני שהוא רך ודרכו לאכול: **שפיך בשר.** דרך עורות לשומתן לפני דריסת רגלי אדם וזהו תחילת מיבודן: **אלא לפניו.** אגמילת ידים ותפלה דמהלך בדרך קאי ואינו נבל ילך עד ד' מילין דמה יש לו להפסיד: **ומינה.** מהא דר' יוסי בר חגינא דאמר בהדיא אפי' מיל אינו חוזר דוקא מיל קאמר הא פחות ממיל חוזר: **מתני' כיצד מפרישין חלה בטומאה.** שנטמאת המיסה ושוב אין חלה הנילטת ממנה ראויה לאכילה כהן כיצד מפרישין אותה ביום טוב של פסח הרי אין יכול לאפותה מאחר שאינה ראויה לאכילה, ונשהותה לשורפה לערב אי אפשר שלא תחמיץ, ונשורפה או להאכילה לכלבים אי אפשר שאין שורפין קדשים ביום טוב: **רבי אליעזר אומר אם נקרא לפ שם.** חלה: **עד שתפפה.** אחלה דאכתי כל חדא וחדא חזיא ליה דמפרים מכל חדא פורתא ולאחר אפייה אם רלה יפרים חלה שלימה על סולן כדתניא בגמרא דקסבר רבי אליעזר הסל שהוא רודה מן התנור לתוכו מגרפו לחלה:

לגבל. פי' בערוך דבאדם המהלך בדרך מיירי דומיא דתפלה דאם יש נבל הטוהה עיסתו בטהרה ברחוק ד' מילין ימתין עד שיגיע לאותו נבל והשתא א"ש דלא שנו אלא לפניו קאי אהולהו: **ולתפלה.** נראה כפירוש הקונטרס ולא כערוך דפירש להפלה הייטו לרחון ידיו להתפלל דהיכי דמי אי בעידנא דלנוחת הא אמרינן בברכות (דף מו.) (אחביי) לייט אמתן דמהדר אמיא בעידן לנוחת דכתיב ארחן בנקיון כפי ואי שלא בזמן תפלה מאי איריא ד' מילין אפי' טובא דמי: **לא** תקרא לה שם עד שתאפה. שאם היה (ד) קורא לה שם לא היה יכול לאפותה ולא לשורפה דאין שורפין קדשים ביו"ט כדילוף בבמה מדליקין (שבת כד:) והיינו נמי טעמא הא דתנן התם אין מדליקין בשמן שריפה ביו"ט ואימה בשלמא פסול קודש אין שורפין ביו"ט שאין יכול להנות ממנה בשעת שריפה אבל תרומה ממאה שיכול להנות ממנה בשעת שריפה אמאי אין שורפים כמו שמותר להדליק בשמן של חולין להנאתו כך שרוף תרומה ממאה להנאתו וכי מפני שמנוה לשרוף מיגרע גרע ואיירן ריב"ל דשמן של חולין מותר להדליק להנאתו כמו שמותר לאכול אבל תרומה טמאה דאסורה בכל ההנאות נמלא שהשבערה אינה להנאה אלא לשם מצות שריפה אלא שהתורה לא הקפידה אם יהנה ממנה בשעת שריפה לכך אין דומה יו"ט כשאר שריפת קדשים מידי דהוי אגדרים ונדבות למ"ד אין קרבים ביו"ט (ביצה דף יט.) אע"פ שיש בהן היתר לאכילה אבל כיון דעיקרו לגבוה והכנים משולחן גבוה קבו אסור לשותחן ולמ"ד קרבים קסבר עיקר שחיטה לגורך אבל אבל שריפת תרומה טמאה אינה לשם הנאה מדאסר כל שאר הנאות אלא ודאי לשם מצות ביעור הוא ור"י פי' דודאי מותר לשרוף ביו"ט תרומה לגורך אוכל נפש דלא שייך למימר משולחן גבוה קא זכו אלא דגזרינן לגורך אסור אלא לגורך דשלא לגורך אסור מן התורה דגמרינן מקדשים שאין שורפין ביו"ט: **עד** שתאפה. אומר ר"י אבן שריכן לקרות לה שם קודם אפייה אע"ג דפסקינן כר"א דהא אי איכא כהן קטן חזיא ליה כדאמר בפרק עד כמה (נכורות כז.) אין תרומת א"ל אסורה אלא למי שטומאתה יוצאה עליו מגופו וכן פסק בה"ג בסדר פסח בשם רב כהן נדק ריש מתיבתא ואפי' ליכא כהן קטן אי איכא כהן גדול שרי דחזיא ליה ע"י טיבול ברוב כדאמר התם רבה מבטל לה ברוב ואכיל לה בימי טומאתה וא"ת ואמאי לא שריין לאפות חלה טמאה מטעם דאמר (ר"ל בר' שמעון) בפ"ב דביצה (דף יז.) אף ממלאה אבה מטר פת אע"פ שאינה לריכה אלא לכבר אחד מפני שהפת נאפה יפה כשהמטר מלא ואמר (רבה) התם הלכה כר"ל ברבי שמעון ואפילו נאמר דאסור לאפות **תמצא** שאסור לטולטלה מכל מקום כי לא קרא לה שם אמאי לריך לנעמת דהוחיל ואור"י דטעמא [דאמרינן] בביצה לא, שייך אלא בהנאה אבל כשאופה תחת נחלים לא: **תתיל** בטון. אור"ל דר"ל ורבי יהושע לא פליגי אבן בחירא אלא תוטיל הסלה לטון והיכא שאירע שקרא לה שם אור"ל תטיל בטון:

לענין צירוף טומאה בפסח ובשאר ימות השנה איכא פלונתא היכי דמי כגון *פחות מכביצה אוכלין ונגעו בהאי בצק בפסח דאיסורו חשוב, מצטרף, בשאר ימות השנה דבקפידא תליא מילתא: אם מקפיד עליו מצטרף, אם רוצה בקיומו הרי הוא בעריבה, מתקיף לה רבא מי קתני מצטרף והא רחיץ קתני אלא אמר רבא וכן להעלות טהרה לעריבה היכי דמי כגון דאיטמי דך עריבה ובעי לאטבולי: בפסח דאיסורו חשוב חוצץ ולא סלקא לה טבילה בשאר ימות השנה בקפידא תליא מילתא: אי מקפיד עליו חוצץ, ואם רוצה בקיומו הרי הוא כעריבה מתקיף לה רב פפא מי קתני וכן לענין טהרה הא לענין טומאה קתני אלא אמר רב פפא וכן לענין להזריד טומאה לעריבה היכי דמי *כגון דנגע שרץ בהאי בצק: בפסח דאיסורו חשוב חוצץ ולא נחתה לה טומאה בשאר ימות השנה דבקפידא תליא: אם מקפיד עליו חוצץ אם רוצה בקיומו הרי הוא כעריבה;**

מתני' בצק הפרש אם יש ביולא בו שהחמיץ הרי זה אסור: **גמ'** אם אין שם ביולא בו מהו? אר אבהו אמר ר' שמעון בן לקיש כדי שילך אדם ממגדל נוניא לטבריא מיל *ונימא מיל: *הא קמ"ל דשיעורא דמיל כממגדל נוניא ועד טבריא *אר אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש *לגבל, ולתפלה ולנטילת ידים: ארבעה מילין אמר רב נחמן בר יצחק אייבו אמרה וארבעה אמר בה וחדא מינייהו עבוד דתנן *דזכולן שעיבדן אז שהילך בהן כדי עבודה טהורין חוץ מעזר האדם וכמה כדי עבודה: א"ר (אינייא) א"ר יוסי כדי הילוך ארבעה מילין, א"ר יוסי ברבי חנינא *לא שנו אלא לפניו אבל לאחריו אפילו מיל אינו חוזר, אמר רב אחא ומינה מיל הוא דאינו חוזר הא פחות ממיל חוזר;

מתני' כיצד מפרישין חלה בטומאה ביו"ט ר"א אומר לא תקרא לה שם עד שתאפה, בן בתירא אומר תטיל בצונן אר"ש יהושע לא

לגבל. המנבל מיסת אחרים בשכר וכלי בעל הבית ממלאים, עד תרבע מילין הטריחוהו חכמים ליכך למקוה לטבול כליו וכן לספלה אם מהלך אדם בדרך וכא עת לנון ולהתפלל אם יש בית הכנסת לפניו ברחוק תרבע מילין הולך ומתפלל שם ולן שם וכן לנטילת ידים לאכילה אם עתיד למצוא מים לפניו בד' מילין הולך לשם וטובל את ידיו: **ר' מייבו אמרה.** דלא מילתא משמיה דריש לקיש ולא ר' אבהו אמרה: **ותרבעה מילי אמר רב.** לשיעור תרבע מילין היינו תנא וחדא מוסיף(ג): **ומאי מיא עבוד.** שיעור עבוד של עור רך המטמא כשכר כגון הרך דתשיב בהעור והרוטב תרבע מילין הוא לבטלו מעברת בשר מחמת שיבודו: **כולן.** כל אלו שמנו חכמים בהעור והרוטב שעורותיהן מטמאין כשכרן מפני שהוא רך ודרכו לאכול: **שפיך בשר.** דרך עורות לשומתן לפני דריסת רגלי אדם וזהו תחילת מיבודן: **אלא לפניו.** אגמילת ידים ותפלה דמהלך בדרך קאי ואינו נבל ילך עד ד' מילין דמה יש לו להפסיד: **ומינה.** מהא דר' יוסי בר חגינא דאמר בהדיא אפי' מיל אינו חוזר דוקא מיל קאמר הא פחות ממיל חוזר: **מתני' כיצד מפרישין חלה בטומאה.** שנטמאת המיסה ושוב אין חלה הנילטת ממנה ראויה לאכילה כהן כיצד מפרישין אותה ביום טוב של פסח הרי אין יכול לאפותה מאחר שאינה ראויה לאכילה, ונשהותה לשורפה לערב אי אפשר שלא תחמיץ, ונשורפה או להאכילה לכלבים אי אפשר שאין שורפין קדשים ביום טוב: **רבי אליעזר אומר אם נקרא לפ שם.** חלה: **עד שתפפה.** אחלה דאכתי כל חדא וחדא חזיא ליה דמפרים מכל חדא פורתא ולאחר אפייה אם רלה יפרים חלה שלימה על סולן כדתניא בגמרא דקסבר רבי אליעזר הסל שהוא רודה מן התנור לתוכו מגרפו לחלה:

לגבל. פי' בערוך דבאדם המהלך בדרך מיירי דומיא דתפלה דאם יש נבל הטוהה עיסתו בטהרה ברחוק ד' מילין ימתין עד שיגיע לאותו נבל והשתא א"ש דלא שנו אלא לפניו קאי אהולהו: **ולתפלה.** נראה כפירוש הקונטרס ולא כערוך דפירש להפלה הייטו לרחון ידיו להתפלל דהיכי דמי אי בעידנא דלנוחת הא אמרינן בברכות (דף מו.) (אחביי) לייט אמתן דמהדר אמיא בעידן לנוחת דכתיב ארחן בנקיון כפי ואי שלא בזמן תפלה מאי איריא ד' מילין אפי' טובא דמי: **לא** תקרא לה שם עד שתאפה. שאם היה (ד) קורא לה שם לא היה יכול לאפותה ולא לשורפה דאין שורפין קדשים ביו"ט כדילוף בבמה מדליקין (שבת כד:) והיינו נמי טעמא הא דתנן התם אין מדליקין בשמן שריפה ביו"ט ואימה בשלמא פסול קודש אין שורפין ביו"ט שאין יכול להנות ממנה בשעת שריפה אבל תרומה ממאה שיכול להנות ממנה בשעת שריפה אמאי אין שורפים כמו שמותר להדליק בשמן של חולין להנאתו כך שרוף תרומה ממאה להנאתו וכי מפני שמנוה לשרוף מיגרע גרע ואיירן ריב"ל דשמן של חולין מותר להדליק להנאתו כמו שמותר לאכול אבל תרומה טמאה דאסורה בכל ההנאות נמלא שהשבערה אינה להנאה אלא לשם מצות שריפה אלא שהתורה לא הקפידה אם יהנה ממנה בשעת שריפה לכך אין דומה יו"ט כשאר שריפת קדשים מידי דהוי אגדרים ונדבות למ"ד אין קרבים ביו"ט (ביצה דף יט.) אע"פ שיש בהן היתר לאכילה אבל כיון דעיקרו לגבוה והכנים משולחן גבוה קבו אסור לשותחן ולמ"ד קרבים קסבר עיקר שחיטה לגורך אבל שריפת תרומה טמאה אינה לשם הנאה מדאסר כל שאר הנאות אלא ודאי לשם מצות ביעור הוא ור"י פי' דודאי מותר לשרוף ביו"ט תרומה לגורך אוכל נפש דלא שייך למימר משולחן גבוה קא זכו אלא דגזרינן לגורך אסור אלא לגורך דשלא לגורך אסור מן התורה דגמרינן מקדשים שאין שורפין ביו"ט: **עד** שתאפה. אומר ר"י אבן שריכן לקרות לה שם קודם אפייה אע"ג דפסקינן כר"א דהא אי איכא כהן קטן חזיא ליה כדאמר בפרק עד כמה (נכורות כז.) אין תרומת א"ל אסורה אלא למי שטומאתה יוצאה עליו מגופו וכן פסק בה"ג בסדר פסח בשם רב כהן נדק ריש מתיבתא ואפי' ליכא כהן קטן אי איכא כהן גדול שרי דחזיא ליה ע"י טיבול ברוב כדאמר התם רבה מבטל לה ברוב ואכיל לה בימי טומאתה וא"ת ואמאי לא שריין לאפות חלה טמאה מטעם דאמר (ר"ל בר' שמעון) בפ"ב דביצה (דף יז.) אף ממלאה אבה מטר פת אע"פ שאינה לריכה אלא לכבר אחד מפני שהפת נאפה יפה כשהמטר מלא ואמר (רבה) התם הלכה כר"ל ברבי שמעון ואפילו נאמר דאסור לאפות **תמצא** שאסור לטולטלה מכל מקום כי לא קרא לה שם אמאי לריך לנעמת דהוחיל ואור"י דטעמא [דאמרינן] בביצה לא, שייך אלא בהנאה אבל כשאופה תחת נחלים לא: **תתיל** בטון. אור"ל דר"ל ורבי יהושע לא פליגי אבן בחירא אלא תוטיל הסלה לטון והיכא שאירע שקרא לה שם אור"ל תטיל בטון:

הוחיל

מתני' כיצד מפרישין חלה בטומאה. שנטמאת המיסה ושוב אין חלה הנילטת ממנה ראויה לאכילה כהן כיצד מפרישין אותה ביום טוב של פסח הרי אין יכול לאפותה מאחר שאינה ראויה לאכילה, ונשהותה לשורפה לערב אי אפשר שלא תחמיץ, ונשורפה או להאכילה לכלבים אי אפשר שאין שורפין קדשים ביום טוב: **רבי אליעזר אומר אם נקרא לפ שם.** חלה: **עד שתפפה.** אחלה דאכתי כל חדא וחדא חזיא ליה דמפרים מכל חדא פורתא ולאחר אפייה אם רלה יפרים חלה שלימה על סולן כדתניא בגמרא דקסבר רבי אליעזר הסל שהוא רודה מן התנור לתוכו מגרפו לחלה:

כד א מיי' פ"ב מהל' כלים הלכה ע:
כה ב מיי' פ"ב מהל' מאכלות אסורות הלכה יג סמג לאוין עט טוש"ע או"ח סי' תנט סעיף ב:
כו ג מיי' פ"ח מהל' תמידין ומוסרין הל' יא:
[ל"ל רב תמרה]
כז ד מיי' פ"ח מהל' מאכלות אסורות הלכה ט:
כח ה מיי' פ"ד מהל' תפלה הלכה ב סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי' נב סעיף ד וסימן קמג סעיף ח:
כט ו מיי' פ"ג מהלכות י"ט הלכה ט סמג לאוין עה טוש"ע או"ח סי' תקז סעיף ב וסי' תקז סעיף ד:

[ופי' תוס' שבת כד: ד"ה לפי ותוס' ביצה סב: ד"ה ועל החלה]
[ל"ל שמעון בן אלעזר]
[ל"ל רבא]
ל"ל בר"ש בן אלעזר

רבינו חננאל

צירוף טומאה רבי קתני לענין טומאה בפסח דבשאר ימות השנה אינה פלונתא כגון דאינה מכביצה אוכלין בהאי עריבה חוצץ בה בפסח בצק תנעי בה בפסח דאיסורא חשבו בצק ולמשליה קאי מצטרף. הא נגעה בה טומאה אישתי אבל בשאר ימות השנה אם מקפיד עליו ובעי בלוך

גמרא כגון דליכא פחות מכביצה. עיין שבת לא ע"א הד"ה לא לפניו: שם בא ע"ב הד"ה אמר"ל. דשיטת ר"ל. עיין מזרי אבן מגילה ב ע"ב ד"ה הא קמ"ל:

(ה) רש"י ד"ה וכן לספלות וד"ה אבל בפסח וד"ה אבל בשאר ימות: (ג) ד"ה וכשאר ימות: (ג) ר"ת ור"ל ד"ה ומאי ד"ה: (ד) תוס' ד"ה לא תקרא וכו' אלא שיתה קורא לה שם ולא יכולה לאפותה וכו' ולכן אין דומה:

(מגילה כ:)
(ו) מגילה קכט:
(ז) ר"ל אייבו
(ח) ברכות מו. מגילה קכג.
שם נדה נט.
(ט) ר"ל שמעון בן אלעזר

נוסח
בצק טלא ברור אם הוא חמץ
מחנה
מאמרות של ר' יאודה
נוסח
אם הוא קו- בשני בחמ' אם ר' יאודה אומר
נוסח
ר' יאודה על הלבור
מתלוין בטיהור ר' מאיר
נוסח
איסה מטמא איך מפרישין מאתו חלה בפסח - יש לדיין:
1- חלה טמאה אסור באכילה
2- אסור לטרוף חלה טמאה ביו"ט
3- חלה טמאה אף מה רינה לדני בן יראה בל יראה